

For tjenesteydelser omfattet af tjenesteydelsesdirektivets bilag I B gælder ifølge direktivets artikel 9, at offentlige aftaler herom kan indgås uden forudgående EU-udbud. Med hensyn til sådanne aftaler er der alene pligt for den ordregivende myndighed til at følge bestemmelserne i direktivets artikel 14 om henvisning til tekniske specifikationer/standarder - hvor dette er relevant - og direktivets artikel 16 om efterfølgende offentliggørelse i EF-tidende af visse oplysninger om den indgåede kontrakt.

Amtet har oplyst, at selv om der som nævnt ikke gælder en juridisk forpligtelse til at gennemføre udbud, har amtet foretaget en aføgning af forskellige muligheder for at finde den bedste og økonomisk mest fordelagtige løsning på opgaven, og at valget af KRAM I/S er truffet på baggrund heraf.

Spm. nr. S 839

Til erhvervsministeren (20/12 99) af:
Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, om de øvrige regler, bortset fra det egentlige udbud i tjenesteydelsesdirektivet, er blevet overholdt i forbindelse med sagen om KRAM I/S og madlevering til Roskilde Amts Sygehus i Roskilde, herunder meddelelses- og offentliggørelsesreglerne i artikel 16?«

Svar (7/1 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg har fået oplyst fra Roskilde Amt, at der på nuværende tidspunkt er indgået en aftale mellem KRAM I/S og Roskilde Amt om overtagelse af køkkenfunktionen på Roskilde Amts Sygehus i Roskilde, der skal udmøntes i en detaljeret kontrakt om levering fra den 1. april 2000. I forhold til bestemmelsen i tjenesteydelsesdirektivets artikel 14, jf. mit svar på spørgsmål S 838, bemærkes, at der ikke Erhvervsministeriet bekendt eksisterer tekniske standarder, som omfatter aftaler om leverancer af færdigtilberedt mad. Amtet har oplyst, at det vil offentliggøre oplysninger om aftalen i EF-Tidende i overens-

stemmelse med bestemmelsen i direktivets artikel 16.

Ad spm. nr. S 316

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Henriette Kjær stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1066, lød således:

Til sundhedsministeren (29/10 99) af:

Henriette Kjær (KF):

»Vil ministeren - eventuelt via stikprøver - kontrollere, om alarmopkaldene kommer ind til den alarmcentral, der er nærmest skadestedet, således at det er lokalt mandskab, der modtager opkaldene, og dermed bedst kan lokalisere, hvor skaden er sket?«

Supplerende svar (17/12 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

I forlængelse af tidligere foreløbige besvarelse af 8. november 1999 kan jeg oplyse følgende:

Telestyrelsen har oplyst, at udbydere af offentlige taletelefonitjenester har pligt til at sikre, at et opkald til alarmtjenesten 112 bliver dirigeret til den alarmcentral, der hører til den pågældende slutbruger, eller at det dirigeres efter nærmere aftale med alarmmyndighederne og vedkommende udbyder.

Dette indebærer, at en udbyder af en offentlig taletelefonitjeneste har ansvaret for, at opkald til alarmtjenesten (112) bliver dirigeret til den alarmcentral, som kunden hører under, eller at indgå nærmere aftale om dirigering med alarmmyndighederne. Dette gælder også for udbydere, der tilbyder telefoni via fast operatørvalg eller operatørforvalg (præfikstelefonti). Udbyderen kan ikke fraskrive sig ansvaret for korrekt håndtering af alarmopkald ved at henvise til en anden udbyder, hvis telenet måtte blive anvendt til at fremføre det pågældende opkald. Forpligtelsen til, at slutbruger/anmelders alarmopkald skal dirigeres korrekt, påhviler således den udbyder, som slutbrugeren (abonnenten) har kontraheret med.